

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.818 van 20 mei 1998
in de zaak A. 73.798/X-7310.**

In zake : Gustaaf TRAPPENIERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. VAN BLADEL,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Koningin Astridlaan 8

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 LEUVEN-KESSEL-LO,
Tiensesteenweg 275.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Gustaaf TRAPPENIERS op 27 maart 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 16 december 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het besluit van 20 juni 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij aan verzoeker de bouwvergunning wordt verleend voor het "uitbreiden van loodsen" op een perceel, gelegen aan de Boeyendaalstraat te Kortenberg (Everberg), kadastraal bekend Sectie B, nr. 230m-l-h, en anderdeels, vernietiging van voormeld besluit van de bestendige deputatie van 20 juni 1996;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VAN BLADEL, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. DECLERCQ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat verzoeker eigenaar en exploitant is van een landbouwbedrijf gelegen aan de Boeyendaalstraat 27 te Kortenberg (Everberg), kadastraal bekend Sectie B, nr. 230m-l-h; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenberg bij besluit van 3 oktober 1984 aan verzoeker een bouwvergunning heeft verleend voor het oprichten van een loods van 15 m op 60 m voorzien van een zadeldak op voormeld perceel; dat het bouwperceel volgens de bestem-

mingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Leuven gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat het niet gelegen is binnen een gebied waarvoor een door de Koning -thans de Vlaamse regering- goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, en evenmin binnen het gebied van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling; dat deze loods niet geheel werd opgericht conform de goedgekeurde plannen; dat de loods op de achterste 10 m niet is voorzien van een zadeldak, maar van een lessenaarsdak afhellend naar de zuid-oost zijde; dat verzoeker op 19 september 1995 bij het college van burgemeester en schepenen een bouwaanvraag heeft ingediend strekkende, eensdeels tot regularisatie van de niet volgens de goedgekeurde plannen uitgevoerde werken, en anderdeels, tot uitbreiding van de bestaande loods in de breedte vanaf een diepte van 50 m tot een breedte van 27 m, en een bijkomende diepte van 15,20 m, tot op 3 m van de linkerperceelsgrens; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 8 november 1995 de bouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat verzoeker op 11 december 1995 tegen dit besluit beroep heeft ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant; dat de bestendige deputatie bij besluit van 20 juni 1996 het beroep heeft ingewilligd en de bouwvergunning heeft verleend; dat de gemachtigde ambtenaar op 2 augustus 1996 tegen dit besluit beroep heeft ingesteld bij de Vlaamse regering; dat dit beroep is gemotiveerd als volgt :

"Het beroep is, volgens het gewestplan Leuven, gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De aanvraag betreft enerzijds de regularisatie en anderzijds de verdere uitbreiding van een bestaande loods. De bestaande loods heeft een diepte van 60 m en is 15 m breed. Het dak van deze loods is, over de laatste 10 m, niet in overeenstemming met de vergunning van 1984. Er diende namelijk een zadeldak voorzien te worden terwijl in feite een lessenaarsdak

werd opgericht. Het dak bekwam hierdoor een hoogte van ± 8 m in plaats van 5,2 m.

De uitbreiding bestaat er in dat, ter hoogte van het in overtreding opgerichte gedeelte, de loods wordt uitgebreid zowel in de breedte namelijk van 15 m breedte naar 27 m breedte, als in de diepte namelijk van 60 m naar 75 m diepte.

De loods zou worden afgewerkt met een zadeldak met nokhoogte van ± 8 m. Gelet op de openheid van de omgeving, is een dergelijk verder indringen in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied onverantwoord. Het achterliggend gebied is een homogeen, open en onaangetast gebied";

dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 16 december 1996 het beroep van de gemachtigde ambtenaar heeft ingewilligd en de beslissing van de bestendige deputatie van 20 juni 1996 heeft vernietigd; dat dit besluit is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat het ontwerp strekt tot de regularisatie van een uitbreiding van een loods en tot een bijkomende uitbreiding voor het stapelen van hooi en stro en voor de stock van landbouwmachines; dat de aanvraag in zijn geheel het aanbouwen van een loods van 27 m breed en 25,30 m diep behelst, dit achter een bestaande loods van 60 m diep en slechts 15 m breed; dat het wederrechtelijk uitgevoerde gedeelte 12 m breed is en 10 m diep en ingeplant wordt op slechts 3 m van de linker perceelsgrens; dat de kroonlijst van de aanbouw links vooraan 3,70 m hoog is, en rechts achteraan 3 m; dat de nokhoogte volgens de plangegevens + 7,40 m bedraagt; dat de nok van het nieuwe dak bijgevolg ongeveer 2,20 m hoger is dan die van het bestaande; dat de constructie voornamelijk zou worden uitgevoerd in polycarbonaatplaat en betonblokken; dat het bouwterrein naar achteren toe lichtjes in hoogte stijgt; dat een op het perceel voorheen vergunde loods, rechts van de huidige constructie, niet zal gebouwd worden;

Overwegende dat de grond volgens het gewestplan Leuven, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977, gelegen is in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat luidens de toepasselijke bepalingen van artikel 11 § 4.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen de agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin; dat behoudens bijzondere bepalingen de agrarische gebieden enkel de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid

voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven mogen bevatten; dat luidens de bepalingen van artikel 15, § 4.6.1 voor de landschappelijke waardevolle gebieden bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen; dat in deze gebieden alle handelingen mogen worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen; dat de aanvraag tot uitbreiding van een landbouwloods in functie van een op die plaats werkzaam landbouwbedrijf in se niet strijdig is met de planologische bestemming van het gebied maar dient te worden beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke aanleg;

Overwegende dat er enige onduidelijkheid bestaat wat de nokhoogte van de nieuwe constructie betreft; dat het plan een nokhoogte aangeeft van 7,40 m, terwijl in het advies van 17 oktober 1995 van de gemachtigde ambtenaar sprake is van een nokhoogte van 9 m voor het reeds uitgevoerde gedeelte van de aanbouw, en in het beroepsschrift een nokhoogte van ± 8 m wordt vermeld; dat de verschillende beoordelingen van de nokhoogte mede beïnvloed zijn door de helling van het terrein; dat in casu de voorziene hoogte en het vooropgestelde volume moeten worden beoordeeld in functie van de impact ervan op het omliggende landschap;

Overwegende dat de particulier ondermeer stelt dat hij de loods achteraan wenst uit te breiden aangezien hij in het verleden ingevolge stortbuien reeds herhaalde malen schade heeft geleden door wateroverlast; dat hij zijn architect gevraagd heeft een ander dossier samen te stellen, daar zijn perceel ± 120 m lang is en de eerste helft ervan volledig blank komt te staan;

Overwegende dat de afdeling Land van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer op 12 augustus 1994 in verband met deze aanvraag het volgende advies heeft uitgebracht :

'... Het betreft een uitbreiding van een leefbaar agrarisch bedrijf met een landbouwloods die aangebouwd werd aan het bestaand bedrijfsgebouw.

Uit landbouwkundig standpunt en uit het oogpunt van een goede landinrichting is het voorgestelde verantwoord. Uit landbouwtechnisch standpunt kan eveneens een gunstig advies verstrekt worden. De aard en de inplantingsplaats van de constructie is bedrijfstechnisch verantwoord.

De bouwhoogte en het bouwvolume zijn ons inziens een onvoldoende afwijzingsgrond voor landbouwconstructies, ook in landschappelijk waardevol agrarisch gebied';

Overwegende dat bovenvermeld advies op 10 april 1996 werd bevestigd, aangezien er geen relevante nieuwe gegevens waren die het advies zouden wijzigen;

Overwegende dat de gemachtigde ambtenaar in zijn beroepsschrift ondermeer stelt dat, gelet op de openheid van de omgeving, een verder indringen in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied met de voorziene constructie onverantwoord is en dat het achterliggend gebied een homogeen, open en onaangestast gebied is;

Overwegende dat uit de bij het dossier gevoegde foto's inderdaad blijkt dat het achterliggende gebied inderdaad homogeen, open en onaangestast is; dat het beroep dient te worden beoordeeld vanuit het standpunt van de goede ruimtelijke aanleg van de plaats, op basis van de ingediende plans en foto's; dat daaruit kan worden afgeleid dat de ontworpen constructie qua volume, hoogte en de te dichte inplanting bij de linker perceelsgrens inderdaad een bedreiging vormt voor de schoonheidswaarde van het landschap en dat zelfs de aanleg van een groenscherm, voor zover op de 3 m brede zijdelingse strook een efficiënt groenscherm zou mogelijk zijn, deze bedreiging niet kan wegnemen; dat door het hoge dak en het materiaalgebruik, alsmede door het langgerekte bouwvolume, een verdere indringing en versnippering van de waardevolle omliggende open ruimte ontstaat; dat in die zin de wettelijke planologische doelstelling tot vrijwaring van het landschap wordt miskend en dat de inplanting en uitvoeringswijze technisch-stedenbouwkundig niet aanvaardbaar zijn; dat het standpunt van de gemachtigde ambtenaar derhalve kan worden bijgetreden";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de "zorgvuldigheidsplicht", doordat "in het Ministerieel

Besluit (...) een verkeerde voorstelling van zaken gegeven wordt daar waar wordt gesteld 'dat de aanvraag in zijn geheel het aanbouwen van een loods van 27 m breed en 25,30 meter diep behelst, dit achter een bestaande loods van 60 m diep en slechts 15 m breed'", terwijl "noch de aanvraag noch de plannen van verzoeker (...) enige twijfel laten bestaan over de omvang van de gevraagde regularisatie enerzijds en de uitbreiding anderzijds(, en) de gevraagde uitbreiding (...) 10 meter minder diep (is) dan door de Minister gesteld (, hetgeen) een eerste verkeerd gegeven is waarop de Minister zich heeft gebaseerd", en doordat "de hoogte van de constructie door de Minister als decisief criterium wordt gehanteerd om te beoordelen of een bepaalde constructie al of niet kan worden toegelaten in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied", en hij "hierover stelt dat 'er enige onduidelijkheid bestaat wat de nokhoogte van de nieuwe constructie betreft; dat het plan een nokhoogte aangeeft van 7,40 m, terwijl er in het advies van de gemachtigde ambtenaar sprake is van een nokhoogte van 9 m voor het reeds uitgevoerde gedeelte van de aanbouw, en in het beroepsverzoekschrift een nokhoogte van ca. 8 m wordt vermeld; dat de verschillende beoordelingen van de nokhoogte mede beïnvloed zijn door de helling van het terrein'", terwijl "de Minister (...), in plaats van zich te informeren over de exacte nokhoogte van het wederrechtelijk uitgevoerde gedeelte, een nietszeggende uitleg geeft voor het verschil in de door de gemachtigde ambtenaar weergegeven bouwhoogte (, en) de nokhoogte van het wederrechtelijk gebouwde gedeelte in werkelijkheid geen 8 m of 9 m bedraagt, doch wel 7,40 m (, zoals ook) staat geakteerd en getekend in het PV met nummer 934/92 van de Politie van Kortenbergh", en doordat "de Minister eveneens bezwaren heeft betreffende het door verzoeker voorgestelde materiaal", terwijl hij "helemaal niet verduidelijkt wat zijn bezwaren zijn (, en) een zorgvuldige studie van het dossier zou hebben aangetoond dat de door verzoeker

voorgestelde materialen exact dezelfde zijn als deze dewelke werden gebruikt bij de bouw van de bestaande, in 1984 vergunde loods";

Overwegende dat het bestreden besluit het voorwerp van de bouwaanvraag omschrijft als volgt :

"Overwegende dat het ontwerp strekt tot de regularisatie van een uitbreiding van een loods en tot een bijkomende uitbreiding voor het stapelen van hooi en stro en voor de stock van landbouwmachines; dat de aanvraag in zijn geheel het aanbouwen van een loods van 27 m breed en 25,30 m diep behelst, dit achter een bestaande loods van 60 m diep en slechts 15 m breed (...)"

Overwegende dat deze omschrijving overeenstemt met de door verzoeker ingediende plannen; dat er geen twijfel kan over bestaan dat deze omschrijving het geheel van de te vergunnen bouwwerken betreft, met name het te regulariseren gedeelte en het nieuw te bouwen gedeelte van de loods; dat het middel in zoverre niet ernstig is;

Overwegende dat het bestreden besluit met betrekking tot de nokhoogte van de ontworpen loods vermeldt wat volgt :

"(...) dat de nokhoogte volgens de plangegevens $\pm 7,40$ m bedraagt; dat de nok van het nieuwe dak bijgevolg ongeveer 2,20 m hoger is dan die van het bestaande (...);

(...)

Overwegende dat er enige onduidelijkheid bestaat wat de nokhoogte van de nieuwe constructie betreft; dat het plan een nokhoogte aangeeft van 7,40 m, terwijl in het advies van 17 oktober 1995 van de gemachtigde ambtenaar sprake is van een nokhoogte van 9 m voor het reeds uitgevoerde gedeelte van de aanbouw, en in het beroepsschrift een nokhoogte van ± 8 m wordt vermeld; dat de verschillende beoordelingen van de nokhoogte mede beïnvloed zijn door de helling van het terrein; dat in casu de voorziene hoogte en het vooropgestelde volume moeten worden beoordeeld in functie van de impact ervan op het omliggende landschap";

Overwegende dat voormelde bewoordingen van het bestreden besluit op het eerste gezicht zo moeten worden begrepen dat de minister de door de gemachtigde ambtenaar vermelde nokhoogten van 9 m en $\pm$ 8 m toeschrijft aan de helling van het terrein; dat er evenwel niet kan worden uit afgeleid dat de minister zich bij de beoordeling van de aanvraag niet op de op het plan aangegeven nokhoogte van 7,40 m heeft gesteund; dat verzoeker overigens niet betwist dat de nok van het nieuwe dak ongeveer 2,20 m hoger is dan die van het bestaande; dat het middel in zoverre niet ernstig is;

Overwegende dat het bestreden besluit met betrekking tot de te gebruiken materialen vermeldt wat volgt :

"(...) dat de constructie voornamelijk zou worden uitgevoerd in polycarbonaatplaat en betonblokken (...);

(...); dat door het hoge dak en het materiaalgebruik, alsmede door het langgerekte bouwvolume, een verdere indringing en versnippering van de waardevolle omliggende open ruimte ontstaat; dat in die zin de wettelijke planologische doelstelling tot vrijwaring van het landschap wordt miskend en dat de inplanting en uitvoeringswijze technisch-stedenbouwkundig niet aanvaardbaar zijn (...)"

Overwegende dat uit de bewoordingen van het bestreden besluit blijkt dat de minister heeft geoordeeld dat de voorgestelde materialen, die met name worden genoemd, te weten polycarbonaatplaat en betonblokken, de schoonheidswaarde van het landschap in gevaar brengen; dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker aanvoert, niet vereist is dat de minister in het bestreden besluit zijn bezwaren tegen het gebruik van voornoemde materialen in landschappelijk waardevol gebied, die op het eerste gezicht voor de hand liggend zijn, nog verder dient te verduidelijken; dat hij evenmin uitdrukkelijk dient na te gaan welke materialen er bij vorige vergunningen werden toegelaten en deze bij

de beoordeling van de aanvraag te betrekken; dat overigens de door verzoeker ingediende bouwplannen hiervan geen melding maken; dat het middel in zoverre evenmin ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en "van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsplicht", doordat "elke overheidsbeslissing afdoende, concreet en consistent dient te worden gemotiveerd", terwijl "de bestreden beslissing haar motivering beperkt tot de loutere overname van het advies van de gemachtigde ambtenaar en er verder geen motivering (aan) toevoegt", terwijl "gelet op wat gesteld werd onder '1. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel', men dient te concluderen dat het Ministerieel Besluit de inhoudelijke motiveringsplicht schendt, aangezien het een motivering opbouwt gebaseerd op verkeerde feiten", terwijl "de Minister niet motiveert waarom hij het advies van de afdeling Land van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, dat een positief oordeel velt over de afgifte van de bouwvergunning en expliciet stelt dat de bouwhoogte en bouwvolume een onvoldoende afwijzigingsgrond voor landbouwconstructies, ook in landschappelijk waardevol agrarisch gebied zijn, naast zich neerlegt en zich volledig baseert op de in het beroep van de gemachtigde ambtenaar weergegeven argumenten", en terwijl "het Ministerieel Besluit stelt dat de ontworpen constructie qua volume, hoogte en te dichte inplanting bij de linker perceelsgrens inderdaad een bedreiging vormt voor de schoonheidswaarde van het landschap (, doch) niet motiveert wat juist de schending van de schoonheidswaarde van het landschap uitmaakt, vooral gelet op het feit dat de eigendom van verzoeker aan de linkerkant grenst aan een huis, een eerste in een rij

van huizen, die deel uitmaken van de lintbebouwing in de Boeyendaalstraat;

Overwegende dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurdenden of voor een ander bestuur, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze afdoende moeten zijn; dat artikel 6 van dezelfde wet bepaalt dat deze "slechts van toepassing is op de bijzondere regelingen waarbij de uitdrukkelijke motivering van bepaalde bestuurshandelingen is voorgeschreven, in zoverre deze regelingen minder strenge verplichtingen opleggen"; dat uit een en ander volgt dat op het stuk van de motiveringsverplichting de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen een wet van suppletoire aard is;

Overwegende dat artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, aan de bestendige deputatie en aan de Vlaamse regering, wanneer zij in beroep uitspraak doen over bouw- en verkavelingsaanvragen, een motiveringsverplichting oplegt die niet minder streng is dan deze voorgeschreven door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat deze beslissingen derhalve niet onder de toepassing vallen van laatstgenoemde wet;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de ingeroepen schending van de motiveringsverplichting geacht moet worden te zijn afgeleid uit de schending van

artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996;

Overwegende dat de bestendige deputatie en de Vlaamse regering, wanneer zij op grond van artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, in beroep uitspraak doen over een bouw- of verkavelingsaanvraag, optreden, niet als administratief rechtscollege, maar als orgaan van het actief bestuur; dat hieruit volgt dat zij, om te voldoen aan de hun opgelegde motiveringsverplichting, er niet toe gehouden zijn al de in het beroep aangevoerde argumenten te beantwoorden; dat het volstaat dat zij in de beslissing duidelijk aangeven door welke, met de goede plaatselijke aanleg verband houdende redenen, zij is verantwoord;

Overwegende dat het bestreden besluit het voorwerp van de bouwaanvraag omschrijft als volgt :

"Overwegende dat het ontwerp strekt tot de regularisatie van een uitbreiding van een loods en tot een bijkomende uitbreiding voor het stapelen van hooi en stro en voor de stock van landbouwmachines; dat de aanvraag in zijn geheel het aanbouwen van een loods van 27 m breed en 25,30 m diep behelst, dit achter een bestaande loods van 60 m diep en slechts 15 m breed; dat het wederrechtelijk uitgevoerde gedeelte 12 m breed is en 10 m diep en ingeplant wordt op slechts 3 m van de linker perceelsgrens; dat de kroonlijst van de aanbouw links vooraan 3,70 m hoog is, en rechts achteraan 3 m; dat de nokhoogte volgens de plangegevens $\pm$ 7,40 m bedraagt; dat de nok van het nieuwe dak bijgevolg ongeveer 2,20 m hoger is dan die van het bestaande; dat de constructie voornamelijk zou worden uitgevoerd in polycarbonaatplaat en betonblokken; dat het bouwterrein naar achteren toe lichtjes in hoogte stijgt (...)"

dat het bestreden besluit voorts vaststelt dat de grond volgens het gewestplan Leuven, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977, gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dat de bepalingen van artikel 11, 4.1., en van artikel 15,

4.6.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, die worden aangehaald, hierop van toepassing zijn, en "dat de aanvraag tot uitbreiding van een landbouwloods in functie van een op die plaats werkzaam landbouwbedrijf in se niet strijdig is met de planologische bestemming van het gebied maar dient te worden beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke aanleg"; dat het bestreden besluit hieromtrent voorts overweegt wat volgt :

"Overwegende dat de afdeling Land van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer op 12 augustus 1994 in verband met deze aanvraag het volgende advies heeft uitgebracht :

'... Het betreft een uitbreiding van een leefbaar agrarisch bedrijf met een landbouwloods die aangebouwd werd aan het bestaand bedrijfsgebouw.

Uit landbouwkundig standpunt en uit het oogpunt van een goede landinrichting is het voorgestelde verantwoord. Uit landbouwtechnisch standpunt kan eveneens een gunstig advies verstrekt worden. De aard en de inplantingsplaats van de constructie is bedrijfstechnisch verantwoord.

De bouwhoogte en het bouwvolume zijn ons inziens een onvoldoende afwijzingsgrond voor landbouwconstructies, ook in landschappelijk waardevol agrarisch gebied';

Overwegende dat bovenvermeld advies op 10 april 1996 werd bevestigd, aangezien er geen relevante nieuwe gegevens waren die het advies zouden wijzigen;

Overwegende dat de gemachtigde ambtenaar in zijn beroepsschrift ondermeer stelt dat, gelet op de openheid van de omgeving, een verder indringen in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied met de voorziene constructie onverantwoord is en dat het achterliggend gebied een homogeen, open en onaangetaast gebied is;

Overwegende dat uit de bij het dossier gevoegde foto's inderdaad blijkt dat het achterliggende gebied inderdaad homogeen, open en onaangetaast is; dat het beroep dient te worden beoordeeld vanuit het standpunt van de goede ruimtelijke aanleg van de plaats, op basis van de ingediende plans en foto's; dat daaruit kan worden afgeleid dat de ontworpen constructie qua volume, hoogte en de te dichte inplanting bij de linker perceelsgrens inderdaad een bedreiging vormt voor de schoonheidswaarde van het landschap en dat zelfs de aanleg van een groenscherm, voor zover op de 3 m brede zijdelingse strook een efficiënt groenscherm zou mogelijk zijn, deze be-

dreiging niet kan wegnemen; dat door het hoge dak en het materiaalgebruik, alsmede door het langgerekte bouwvolume, een verdere indringing en versnippering van de waardevolle omliggende open ruimte ontstaat; dat in die zin de wettelijke planologische doelstelling tot vrijwaring van het landschap wordt miskend en dat de inplanting en uitvoeringswijze technisch-stedenbouwkundig niet aanvaardbaar zijn; dat het standpunt van de gemachtigde ambtenaar derhalve kan worden bijgetreden";

Overwegende dat het bestreden besluit het standpunt van de gemachtigde ambtenaar bijtreedt op grond van de erin vermelde motieven; dat het derhalve op het eerste gezicht voldoet aan de motiveringsverplichting; dat uit het onderzoek van het eerste middel is gebleken dat het bestreden besluit op het eerste gezicht niet is gesteund op "verkeerde feiten"; dat het advies van de afdeling Land van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer op 12 augustus 1994 niet bindend is; dat de minister in de hiervoor aangehaalde motivering van het bestreden besluit op het eerste gezicht de redenen heeft vermeld waarom hij heeft geoordeeld dit advies niet te kunnen volgen, en waarom de aanvraag de schoonheidswaarde van het landschap in gevaar brengt; dat deze motivering lijkt te volstaan om de weigering van de bouwvergunning te verantwoorden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van "het redelijkheidsbeginsel", doordat "het de Raad van State toekomt, belast met de wettigheidscontrole, na te gaan of de Minister zich bij zijn beoordeling op de juiste feitelijke gegevens heeft gesteund en/of hij op grond van deze gegevens in redelijkheid tot zijn beslissing is kunnen komen", terwijl "de Minister duidelijk onzorgvuldig is geweest, gelet op wat opgemerkt (is) onder '1. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel' (, en) een onzorgvuldig voorbereid besluit allicht tot een kennelijk onredelijke beslissing leidt";

Overwegende dat uit het onderzoek van het eerste middel is gebleken dat het bestreden besluit op het eerste gezicht niet is gesteund op verkeerde feitelijke gegevens; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een vierde middel "machtsoverschrijding" aanvoert, doordat "uit het voorgaande duidelijk blijkt dat de Minister bij het uitoefenen van zijn appreciatiebevoegdheid, duidelijk de algemene beginselen van behoorlijk bestuur van zorgvuldigheid, redelijkheid en motiveringsplicht heeft geschonden (, en) eveneens blijkt dat hij zich heeft gebaseerd op het advies van de gemachtigde ambtenaar, dat, zoals boven reeds werd aan(ge)toond, foutieve informatie bevat (, en) de Minister ook een verkeerd bouwvolume als uitgangspunt neemt (, en) zich dus baseert op niet-bestaande feiten";

Overwegende dat dit middel samenvalt met het eerste, het tweede en het derde middel; dat het evenmin ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig mei 1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
de HH. J. BOVIN, staatsraad,
D. MOONS, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.